

Rellotge de sol de La Roviralta

El Pont de Vilomara i Rocafort

Ubicació

Comarca: Bages
Lloc/Adreça: La Roviralta
Alçada: 283

Coordenades:

Latitud: 41.71674
Longitud: 1.87965
UTM Est (X): 406804
UTM Nord (Y): 4618933

Classificació

Número de fitxa: 08182 - 335
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia: Element arquitectònic
Estil / època: Contemporani
Segle: XX
Any: 1970
Autoria de l'element: Jaume Camprubí
Estat de conservació: Bo
Protecció: Inexistent
Accés: Restringit
Ús actual: Ornamental
Titularitat: Privada
Titular: 08181A0120000300000Q
Fitxes associades:
[La Roviralta](#)
Autoria de la fitxa: Jordi Montlló Bolart i Laura Bosch
Data de registre de la fitxa: ds., 29/09/2018 - 02:00

Descripció

Relotge de sol d'autor ubicat a la façana de migdia del casal de La Roviralta. És del tipus vertical declinat, de forma circular. Està situat a un parell de metres del terra, a mà esquerra d'un portal. El suport està fet amb morter de ciment, sobresortint per la part inferior de la façana. Les sanefes, les hores, les línies horàries i l'astre solar d'on neix el gnòmon estan decorades amb còdols petits de riera de diferents mides. El gnòmon o estilet, és una vareta de ferro collada en el mateix morter. Per sobre de l'astre solar, hi ha les quatre barres de la Senyera.

Observacions:

El rellotge va ser realitzat pel pare dels actuals propietaris als anys 1970 del segle XX. Les línies solars les va fer a partir de l'observació. Les hores senyalen de les 7 del matí a les 6 de la tarda, en xifres romanes.

Història

La família actual són els descendents directes de La Roviralta. La primera referència escrita data del segle XIII. En un pergamí de 1281, s'esmenta entre altres propietaris, a Bernat Roviralta, que signen plegats una confessió de domini a favor de Pere de Sitjar, senyor de Rocafort. Posteriorment, en un document de l'any 1300 s'esmenta a Guillem de Roviralta com a cap de família. Quatre anys després, Bernat de Roviralta, establí a Guillem Torre el dret de caça a les seves terres. L'any 1362 un tal Pere de Roviralta renuncia al beneficiat de les capelles de Sant Vicenç i de Sant Romà i al 1370 renuncia a tots els drets que tenia sobre el mas i va fer un establiment. Segons consta a la documentació, la construcció de l'ermita de Sant Romà va anar a càrrec de Pere de Sitjar i quan aquest va morir, la seva vídua, Guillema de Nerell, l'any 1353.

A mitjans del segle XVI, en el fogatge de 1553 hi ha dos focs registrats com a Rovira. Se'ls diferencia perquè un està situat al pont i l'altra és Joan Rovira que viuria al Mas més antic. A partir d'aquest moment comença un procés d'expansió de la propietat; s'adquireixen els masos de Vilardell, Carossa, Posa i Garriga (en el terme de Rocafort) i Planes (Talamanca) i en dues confessions a favor del monestir de Sant Benet de Bages, l'any 1636 i 1658 es reafirma la possessió dels masos. Durant el segle XVIII el mas inicia l'expansió del conreu de la vinya, com ho testimonien el gran nombre de barraques i tines que es localitzen en la seva propietat.

En el cadastre del 1773, la propietat passa a mans de Maria Roviralta i Aguilar i una part d'aquest està en mans de Josep Casajoana, i que hagué de pagar 241 rals per vint-i-cinc jornals de camps de secà, un jornal de bosc, mig jornal de vinya, un quartal de secà, dinou jornals d'erm, la casa amb el personal i dos mossos, dos bous i un ruc.

A principis del segle XX, l'any 1907 la propietat està en mans de Joan Camprubí i Josep Casajoana i Viladoms. Actualment, els propietaris són els germans Joan, Salvador i Josep Camprubí.

Bibliografia

BALLBÉ i BOADA, Miquel (2000). Topònims de Sant Llorenç de Munt i rodalia. Ed. Centre Excursionista de Terrassa i Diputació de Barcelona.

BALLBÈ i BOADA, Miquel (1998). El Pont de Vilomara i Rocafort. Aspectes històrics. Ed. Centre d'Estudis del Bages. Barcelona.

